

Skupina „Zedinjenje“ na razpotju.

(Povodom celjske konference SSJ.)

V nedeljo 19. t. m. se je vršila v Celju pokrajinska konferenca Socialistične stranke (kristanovske). V „Delavski politiki“ in „Volksstimme“ že dolgo ni bilo tako obsežne diskusije, kakor ob tej priliki. Celo Čobal se je oglašil s predlogi. To diskusijsko razpoloženje v takšnem mrliču, kakršna je SSJ, gotovo naznanja, da se v notranjosti socialpatriotskega tabora dogajajo izpremembe.

Kakšni so pogoji teh izprememb? Na eni strani prebujanje in aktiviziranje delavskega gibanja, na drugi strani pa popoln bankrot oportunitizma in dosedanje mrliške taktike SSJ!

Saj je ravno radi svoje oportunistične in odkrito reakcionarne politike izgubila SSJ ves svoj vpliv v masah. Ostale so ji edino bolniške blagajne in delavske zbornice, ki jih ji je prepustila v dobrem upanju vladajoča imperialistična gospoda.

Nadaljevati s to taktiko in politiko v sedanjem času prebujanja proletariata, bi pomenilo za SSJ izgubiti še ono malo ostankov med delavstvom, pred vsem pa radi svoje slabosti izgubiti milost v očeh kapitalistične in imperialistične gospode, kajti reformizem je služabnik kapitala.

Potreben je torej preokret v taktiki Socialistične stranke, tako so ugotovili nekateri socialpatriotski voditelji.

Ali opažamo v diskusiji pred celjsko konferenco kakšen preokret?

Brez dvoma je to preokret, če Golouh napada socialpatriotizem. On, ki je bil in je eden stebrov slovenskega mrliškega oportunitizma, pravi, da so nekatere socialistične stranke izgubile vse, samo najbolj prostaškega oportunitizma ne. Mar ni značilno, da se Olsak tako navdušuje za avstrijsko socialno demokracijo, katere najnovejši načrt programa celo „dovoljuje“ „revolucijo“ in s tem tako nekako dokazuje „levičarstvo“ v vrstah druge internacionale? Ali ne govori Grčar, bivši socialistični župan Maribora, o krizi meščanske demokracije in o potrebi boja proti fašizmu?

To so brezdvomno precejšnji znaki gotovega preokreta — četudi bi recimo zadnja konferenca zavrgla gornje misli, o čemer še nimamo danes poročila. Toda kakšen je ta novi kurz?

Ali znači morda, da je zdaj konec reformizma? Ne! Ali morda pomenja, da so reformistični voditelji prenehali služiti buržuaziji? Tudi to ne!

Kaj pa potem?

Nič drugega, kot oživljenje revolucionarne fraze v taboru druge internacionale.

Z navidez revolucionarnimi frazami hočejo socialistični voditelji

zadržati sedanje svoje postojanke, prikazati se pred masami kot levičarska in bojovna stranka, zadobiti tako nove postojanke in kanalizirati prebujanje razrednih sil ter aktiviziranje delavskih mas ne v smer razrednega boja, temveč v smer reformizma; z navidez revolucionarnimi frazami hočejo socialistični voditelji

prikriti svoje reakcionarno službovanje belgrajskemu imperializmu, tako da bi delavci in kmetje ne spoznali resnice.

To se pravi, teorija naj bo socialistična, korajžna in revolucionarna, samo da je lahko — praksa kapitalistična, umazana in reakcionarna.

Na tem prepadu med teorijo in prakso je skrahirala druga internacio-

nala leta 1914 — pravi „Delo“, glasilo skupine „Zedinjenja“. Res je! In na tem prepadu ima poginiti tudi oživljena druga internacionala in njena članica Socialistična stranka Jugoslavije.

*

Vendar moramo videti še nekaj važnega in novega, kajti pri naši taktiki moramo upoštevati vsako izpremembo v nasprotnikovem taboru.

Z navidez revolucionarnimi frazami hočejo socialistični voditelji namreč tudi ustvariti možnost, da privabijo v svoje vrste skupino „Zedinjenje“, ki se pod pritiskom ročnih delavcev oddaljuje od SSJ in ki ima danes precejšno postojanko v aparatu strokovnih organizacij in v Delavski zbornici. S tem poslednjim dejstvom prihaja seveda SSJ v nevarnost, da izgubi komando nad strokovnim gibanjem.

Stvar je takale.

Skupina „Zedinjenje“ je „za politično zedinjenje“. V ta namen je povabila — ne komuniste — temveč Socialistično stranko Jugoslavije na pogajanja. Prav tako je tudi v prvi številki „Dela“ na dveh krajih potipala okrog bližajoče se pokrajinske konference SSJ.

Na to tipanje se je morala SSJ odzvati. Mrlič je oživel. Socialistični voditelji so takoj dovolili, da prisostvuje celjski konferenci tudi skupina „Zedinjenje“ z dvema delegatoma. To je skupina „Zedinjenje“ odklonila, kar z zadovoljstvom konstatiramo.

V diskusiji pa so voditelji SSJ zlasti namigovali na program avstrijske socialne demokracije. „Delo“, glasilo skupine „Zedinjenje“, je namreč že v prvi številki pričelo objavljati osnutek programa avstrijske socialne demokracije s pripombo, da naj bo ta program tudi program Združene delavske stranke Jugoslavije.* Kaj pomeni ta program, smo povedali že v drugem članku. Zadostuje, če ponovimo, da je to program v okviru druge internacionale.

No, seveda — v taboru SSJ je bilo veliko zadovoljstvo nad objavljanjem programa avstrijske socialne demokracije. Skupina „Zedinjenje“ je pomolila prst, socialistični voditelji pa so zgrabili celo roko. Kako to? Kar pogledjmo!

Vzemimo članek Oslaka. Kaj pravi on? Kot član SSJ s svojega stališča popolnoma pravilno sklepa približno v naslednjem smislu:

„Delo“ objavlja osnutek programa avstrijske socialne demokracije. Ta osnutek je program v okviru druge internacionale. Če misli skupina „Zedinjenje“ na tej podlagi izvesti politično zedinjenje, potem naj pristopi v Socialistično stranko Jugoslavije, kajti tudi ona je v drugi internacionali, tudi ona je za program avstrijske socialne demokracije in v njej je prostora za „politično zedinjenje“.

Sodrug, delavci in kmetje, to so važne stvari, pomembne in dragocene izjave. Kaj moramo razumeti iz gornjih misli, ki jih ne prinaša na dan samo Oslak, marveč tudi drugi pisci diskusijskih člankov?

* V drugi številki „Dela“ je ta pripomba izginila in tudi naslov članka je popolnoma drugačen. To se pravi, da je skupina „Zedinjenje“ ali opustila svoj prvi namen, ali ga pa hoče prikriti. Vsekakor to izpremembo v drugi številki (ki kaže vsaj na kolebanje!) z zadovoljstvom konstatiramo.

Načelno in stvarno značijo gornje izjave socialističnih voditeljev, da SSJ vabi in snubi skupino „Zedinjenje“ v svoje vrste in k zedinjenju znotraj same Socialistične stranke.

Kaj se to pravi?

Od volitev v Delavsko zbornico do ustanovitve skupine „Zedinjenja“ se je politika socialističnih voditeljev in „Zedinjašev“ skladala. In tudi danes bi SSJ dopustila v svojih vrstah levičarsko fraziranje, samo da ostane stara praksa.

Kakšna je ta praksa?

Prostaški oportunitizem! Če se že ne spuščamo v politiko ministerializma leta 1919-20, če se ne ustavljamo pri sprejemanju delavskih domov, ki jih je policija odvzela enotnim strokovnim organizacijam ter prisodila svojim razbijaškim hlapcem, in pogledamo samo današnjo politiko SSJ, najdemo polno socialpatriotizma. Naštejmo samo par dejstev.

1. SSJ je še vedno za centralizem v SHS ter za narodno in državno edinstvo, kar pomenja zagovarjati in podpirati diktaturo belgrajske gospode ter zatiranje malih narodov. SSJ se tudi ne zavzema za svobodno in samostojno Slovenijo v balkanski federaciji.

2. Dalje je SSJ dosledno proti vsem enotnim delavskim akcijam. Vseposod beži od enotnih in združenih nastopov. Nr. pr. v belgrajskih občinskih volitvah je nastopila proti delavskemu bloku. V Ljubljani se noče udeleževati priprav za akcijo proti gerentstvu demokratov.

3. V Delavskih zbornicah je vodstvo SSJ uvedlo svojo strankarsko diktaturo. Vse inštitucije so birokratizirane. Plenarne seje, na katere prihajajo delavci, se vršijo samo vsakega pol leta, ne da bi se preje predlogi poslali strokovnim podružnicam, da o njih delavstvo sklepa. Lansko jesen so iz Delavske zbornice v Belgradu izključili neodvisne strokovne organizacije. Skratka, komanda SSJ je iz Del. zbornic naredila inštitucijo, ki samo prosi in prosi in ručuna samo z „uvidenostjo“ kapitala.

4. Pozabiti tudi ne smemo, da socialistični časopisi skupno z meščanskimi vodijo pravo gonjo proti sovjetski Rusiji.

5. Eno najhujših zločinov nad delavskim razredom je pa delo vodstva SSJ v strokovnem gibanju. Voditelji slovenske SSJ niso dali bernotovcem vstopa na tivolsko konferenco. Voditelji SSJ nočejo ničesar slišati o zedinjenju URSS-a in CRSOJ-a, pač pa grozijo vreči vse bojovne elemente iz URSS-a ven. Voditelji SSJ hočejo celo revidirati sklepe lanskega oktobrskega kongresa ujedinenja. Na zadnjem plenumu Strokovne komisije imamo že celo resne poizkuse, da se tivolski sklepi zavrnejo. Najostudnejša gonja se je vršila in se zopet pričinja proti angleško-ruskemu odboru enotnosti. V Velenju se je proti volji članstva razbijalo rudarsko podružnico. Najnovejšo gibanje delavcev v Nišu za strokovno enotnost socialistični voditelji z vso silo zatirajo.

Te prakse, sodrug, ne smemo pozabiti. Na njo moramo pomisliti, kadar govorimo in pišemo o SSJ.

Baš v zadnjem času pa narašča spodaj v delavskih masah gibanje za strokovno enotnost, ki grozi zrasti socialistični komandi preko glave. In še ob pravem času za SSJ je prišla ljubljanska skupina „Zedinjenje“ ter vrgla parolo političnega zedinjenja. Kajti s tem je hočeš nočeš porinila socialpatriotskim voditeljem orožje in sredstvo v roke. Socialistični vodi-

telji v Sloveniji so takoj sprejeli parolo političnega zedinjenja, jo raztolmačili po svoje in si z njo naredili načrt: poriniti vprašanje strokovne enotnosti v ozadje, zediniti okrog sebe vse tiste elemente, ki so proti zedinjenju URSS in CRSOJ, ki so torej proti pravi in bojovni enotnosti delavstva ter tako z zedinjenimi silami še nadalje uspešneje cepiti in razbijati delavsko-kmečke vrste.

Parolo političnega zedinjenja, ki jo je vrgla skupina „Zedinjenje“ v svet, hočejo voditelji SSJ pretvoriti v parolo za zedinjenje brez delavcev in brez komunistov proti delavskim masam in proti vse bolj mogočnemu gibanju za enotnostjo delavskega gibanja.

Skratka, parola političnega zedinjenja je socialistični komandi navaden manevar proti strokovnemu zedinjenju.

Evo, kako nevarna je parola političnega zedinjenja, kakor so jo pograbili voditelji SSJ.

Kaj pa skupina Zedinjenje? Delavci v skupini Zedinjenje gotovo ne mislijo tako! Toda premisliti morajo v kako nevaren manevar se lahko izpremeni parola političnega zedinjenja.

Zdaj ko skupina „Zedinjenje“ lahko vidi te razbijaške kremplje, ki štrlijo iz parole političnega zedinjenja, zdaj ko vidi popolnoma jasno namen SSJ — kaj hoče storiti skupina Zedinjenje? Prišla je na razpotje. Kam bo krenila.

Proletariatu ni vseeno, ali hoče skupina „Zedinjenje“ še nadalje služiti reformizmu in razbijaštvu ali pa se hoče zavzeti za resničen razredni boj in za delavsko-kmečko enotnost.

Mi smo že sredi maja letošnjega leta stavili štukljo, Sedeju in Makucu, voditeljem skupine „Zedinjenje“, tri vprašanja:

1. ali se hočejo boriti za strokovno zedinjenje URSS in CRSOJ, ki je najvažnejše življensko vprašanje proletariata Jugoslavije;

2. ali hočejo še nadalje pustiti slovenski proletarijat osamljen in oddvojen od ostalega proletariata Jugoslavije;

3. ali se hočejo boriti proti razbijaškemu vodstvu SSJ.

Pristavili smo že tedaj:

Ako so pripravljeni sprejeti tak boj v pozitivnem smislu — tedaj jih hočemo podpreti, kakor bomo tudi vsako njihovo razbijanje najbrezobzirnejše žigosali, čeprav bi ga tudi skrivali za razne parole o enotnosti.

Dosedaj smo le deloma prejeli odgovor na ta vprašanja, namreč da se nočejo boriti za zedinjenje URSS in CRSOJ.

Toda do sem in ne dalje gre nejasnost in dvoumnost in molčanje. Zdaj bodo morali dati voditelji skupine „Zedinjenje“ in izdajatelji „Dela“ jasen in točen odgovor na vprašanja, ki jih stavljamo ponovno.

Samo dve poti sta:

Ali politično zedinjenje s Socialistično stranko in njenim razbijaškim vodstvom, ki noče zedinjenja URSS-a in CRSOJ-a ter zahteva revizijo kongresa ujedinenja in tivolske konference — brez delavcev in komunistov — proti nam in proletarskim masam;

ali pa zavrnitev socialpatriotske snovitve, zavrnitev programa avstrijske socialne demokracije in resničen boj za zedinjenje URSS-a in CRSOJ-a ter za boj proti vsem razbijačem delavsko-kmečkih vrst, zlasti proti razkolniškemu vodstvu SSJ — skupno z nami, ki se borimo za enotnost delavskega razreda.

Prva pot vodi v reformizem, druga pa v razredni boj.

Naša politika je, da se združijo delavci in delavke spodaj

po obratih in da se doseže skupna enotna fronta vsega delavstva na sledečih vprašanjih:

1. boj proti redukciji, za organiziranje splošne obrambne akcije;
2. boj za izvolitev delavskih zaupnikov po obratih;
3. boj za zedinjenje URSS-a in CRSOJ-a in avtonomnih zvez;
4. proti osamljenosti slovenskega proletariata od ostalega proletariata jugoslavije;
5. boj proti razbijaškemu vodstvu SSJ. — Skupina „Zedinjenje“ je prišla na razpotje. Kam bo krenila?

Uredništvo „Enotnosti“.

Rudarji, branite osemurnik!

Sporazum med vlado in TPD na račun rudarjev. Napovedujejo podaljšanje delovnega časa in znižanje mezd. Vladni komisar Prepeluh. Pomanjkanje vagonov nova nadloga za rudarje.

Boj med jugoslovanskimi kapitalisti in inozemsko TPD za milijonske profite, ki jih prigarajo vsako leto rudarji, se je rešil zaenkrat tako, da je TPD „pristala“ na znižanje cen premoga, kapitalisti na vladi pa so „pristali“ na podaljšanje delovnega časa. TPD bo tako svoje profite še povečala, 15 odst. dobijo jugoslovanski kapitalisti, breme sporazuma pa so domači in inozemski kapitalisti naložili zopet delavstvu. Podaljšanje delovnega časa TPD še ni izvedla, ker pa ima že dovoljenje uvidne vlade, ne bo dolgo čakala.

Pri sporazumu je sodeloval vladni komisar radičev Prepeluh, ki bo v doglednem času odstavljen, ker je spor končan. Delavstvo zahteva kontrolo nad produkcijo, pa ne kontrolo vladnih, t. j. kapitalističnih komisarjev, temveč kontrolorje, voljene od delavstva, iz vrst delavstva.

Te dni tudi vagonov ni bilo, ker država rajši daje milijone za kanone kot pa da bi v tovarnah za vagone n. pr. v Brodu zaposlila delavce. Ker je zaradi praznovanja naravno zaslužek slabši, bodo hoteli trboveljski magnatje rudarsko revščino izkoristiti, da vsilijo podaljšanje del. časa.

Prejšnji teden so rudarji morali praznovati radi „spora“, ta teden pa vsled krize v prometu, ni vagonov, in zopet je rudar tisti, ki je moral ostati doma, brez zasluzka, brez kruha.

Vse krize se v kapitalističnem družabnem redu završujejo na račun delavstva in konzumentov, zato se proletariati bori za socialistični sistem in za odpravo kapitalizma.

Ne dajmo si odvzeti osemurnika!

Namesto vladnega komisarja zahtevamo kontrolo delavcev nad Trboveljsko družbo!

Poziv vsem razrednim organizacijam.

Proti reakciji — za strokovno zedinjenje — za izvolitev obratnih zaupnikov.

Te dni je naše uredništvo razposlalo vsem strokovnim podružnicam ZDSJ in vsem krajevnim političnim delavskim organizacijam ter ob enem tudi strokovnim ter političnim centralam in pokrajinskim odborom v Ljubljani poziv na skupno akcijo proti ofenzivi kapitala.

Zakaj pozivamo?

Pozivamo, ker redukcija ne grozi in ne zadeva samo rudarje in železničarje, ampak ogroža vse delavstvo brez razlike. Odpor moramo torej razširiti na vse industrije in vse pokrajine cele države.

Pozivamo nadalje, ker se ravno ob času redukcije najbolj občuti potreba strokovne enotnosti delavstva.

In prvi korak k enotnosti delavstva po tovarnah, jamah in železnicah, k mobiliziranju proletarske mase in k njenemu boju naj bodo volitve delavskih zaupnikov po obratih.

Zato v glavnem pozivamo k skupni akciji.

Sredstvo na tej poti naj bodo enotni akcijski odbori po obratih in krajih, ki jih sestavljajo delavske razredne strokovne in politične organizacije, ki naj pritegnejo tudi še neorganizirane in reducirane.

Enotni akcijski odbori niso nikaka strokovna inštanca. Oni so organ in orodje delavske enotne fronte za boj proti vsakdanjim vse hušjim napadom kapitala. Oni združujejo delavce različnih proletarskih organizacij, zbirajo okrog sebe vse delavce brez razlike prepričanja, organizirane in neorganizirane, zaposlene in reducirane,

ter zamorejo radi tega kot enotni organi v mnogi večji meri mobilizirati delavsko maso za boj kot pa posamezna organizacija. Enotni odbori torej niso nikako razbijaško strašilo, kakor hočeta prikazati stvar „Delavec“ in „Zaupnik“, poslušajoč se pri tem neresnice. Ako govorijo voditelji okrog Strokovne komisije nalašč neresnice o enotnih odborih, tedaj hočejo s tem onemogočiti vsak odpor proti zniževanju plač, proti podaljševanju delovnika in proti brezposelnosti, kajti edinole enotno delavstvo bo lahko odbilo naskoke buržuazije.

Naloge teh enotnih akcijskih odborov morajo biti pred vsem tri:

1. boj proti redukciji, podaljševanju delovnika, zniževanju plač, brezposelnosti in za brezposelno podporo;
2. delo za popolno strokovno zedinjenje v vsej državi, za zedinjenje URSS in CRSOJ;
3. izvedba volitev obratnih zaupnikov po zakonu o zaščiti delavcev.

Te naloge so tako nujne, tako važne, tako jasne, pa tudi mogoče, izvedljive in sprejemljive za vsakega delavca, da ne more biti proti njim niti Strokovna komisija niti socialno-demokratsko vodstvo okrog „Napreja“ niti skupina „Zedinjenje“, ako hočejo resnično braniti delavske interese.

Na delo torej, sodrugi! Ustvarjajte po obratih in krajih enotne akcijske odbore!

Boj proti reakciji.

Liga za zaščito državljanjskih pravic in za pomoč žrtvam reakcije.

Belgrajska „Politika“ poroča, da se je v Belgradu osnovala Liga za zaščito državljanjskih pravic in za pomoč žrtvam reakcije. Grupa ljudi iz vseh političnih strank se je sestala in sklenila započeti boj proti

reakciji in brez zakonitosti v državi in v to svrhu je ustanovila gori imenovano Ligo.

Cilj Lige je z vsemi zakonitimi sredstvi ščititi pravice državljanov pred samovoljnim postopanjem oblasti in podpirati žrtve reakcije. Pod žrtvami reakcije se razume vse one, katere se aretira, zapre, preganja in izganja v boju za svoje pravice in proti reakciji in njih družine, če jih vzdržujejo.

Med ustanovitelji so razni advokati, visokošolski profesorji, novinarji, narodni poslanci, zdravniki, književniki, inženirji itd. Med drugimi sta tudi ss. Sima Markovič in Laza Stefanovič.

Sestavili so že načrt statuta (pravil) in deklaracijo, ki bo še objavljena in ki poziva na ustanovni kongres in k vpisovanju v članstvo. Akcijski odbor tvorijo: dr.

Sodrugi!

Zbirajte za tiskovni sklad „Enotnosti“!

K. Jovanovič, podpredsednik belgrajske občine, dr. Ikonč, glavni urednik „Republike“, dr. Nedeljko Divac, profesor, Sima Markovič, profesor, Svetozar Petrovič, inšpektor, in Keršovan, urednik „Novosti“. Ta akcijski odbor ima izvesti vse predpriprave za kongres. Dan kongresa še ni določen.

Liga lahko postane močan vzvod za boj proti reakciji in gaženju državljanjskih pravic in svoboščin, zato opozarjamo že danes sodruge na Ligo, o kateri bomo še poročali.

Želeti je, da tudi Slovenija ne ostane brez Lige, ker tudi pri nas se pojavlja reakcija vedno odkritejša in brutalnejša in številne žrtve reakcije so popolnoma nezastitene.

Delavsko-kmečki dopisi.

kakor tukaj, stanovati pa morajo vsi v nesnažnih, razdrapanih kočah in barakah. Pred 2 meseci se je izselilo v Francijo 80 rudarjev, med njimi 30 poročenih, ki pa so šli brez družin.

Večina njihovih žen še sedaj čaka dovoljenja, da bodo smele za njimi, ter so že skrajno obupane. Zadnje dni jih je dobilo 5 dovoljenje.

Rudarji so dosedaj v lepem vremenu zaslužili v akordu 1000—1300 dinarjev mesečno, če so delali tudi nedeljske šithe. Ob deževnih dneh pa so po večini morali ostati doma. Profesionalisti pa tudi nimajo več kakor 40—42 dinarjev, drugi delavci pa 30—35 dinarjev dnevno. Potem si je lahko misliti, kako mi živimo.

Rudniški konzum daje do gotove meje živila in oblačilo na kredit. Skoro vsi delavci imajo kakih 1000 dinarjev dolga, nekateri pa še veliko več. Trgovci delajo le slabe kupčije.

Delavci (razen privilegiranih orjunašev) se močno izogibajo političnih pogovorov, ker se bojijo, da bi imeli drugi dan že orožniško preiskavo doma.

V času redukcije je mnogo omahljivcev vsled groženj prestopilo v Narodno strokovno organizacijo, ki se tukaj napuhnjeno šopiri.

Pretečeni teden smo radi rudarske krize praznovali 3 dni, kar se bo čutilo na plačilni dan. Denarja primanjkuje tako hudo, da nimamo niti za najpotrebnejše.

Mnogo delavcev, ki so prišli iz kmetov, nima nikakega političnega prepričanja ter ne zaupa nobeni organizaciji, tudi se ne udeležuje nikakih shodov ali sestankov.

Rudarske žene pa so po večini socialistični organizaciji in stranki sovražno razpoložene ter svoje moze odvrčajo od nje. Prva beseda, ki se sliši iz ženskih, je: „Saj ne boste nič napravili, drugega ne dosežete, kakor da boste imeli drugi dan že orožnike v hiši.“ To je pač žalostno.

Prav vsi rudarji pa imajo željo, pri prvi priložnosti odpotovati v druge kraje, kjer bodo bolje zaslužili. Mnogo rudarjev smo vprašali, kaj oni k tej novonastali krizi porečejo, ter so nam odgovorili, TPDružbo in vlado naj hudič vzame. Kar nas je zavednih vemo vsi, da dokler bodo buržuji naši gospodarji, se nam ne bo nikdar dobro godilo.

Več naročnikov „Enotnosti“ je dobilo nov list „Delo“ na ogled, toda mi nismo zato, da bi vsakih 10 ljudi imelo svoj list, ampak bi vsi delavci morali imeti samo en skupen list. Z novim listom se

ne dela nikake „zdržitve“, kakor trdi „Delo“, pač pa razkol, cepljenje.

Tukajšnja podružnica „Zveze rudarjev Jugoslavije“ je bila že enkrat precej močna, toda precej članov je prenehalo plačevati članarino, ker se jim zdi previsoka. Delavci pravijo, da je v sedanjih težkih časih taka članarina (14 K) na teden previsoka, ter tega delavci ne zmorejo, ko dostikrat nimajo za najpotrebnejše.

Za pridobitev novih in ohranitev starih naročnikov „Enotnosti“ smo zdaj ravno na delu.

Izkaz tiskovnega sklada

od 20. avgusta do 18. septembra 1926.

Sodrugi v Zagorju prejeli od sodrugov iz Francije 200 Din; mladi proletarci v zagorski steklarni zbrali 75 Din; neimenovan 50 Din; sodrugi v Mostah zbrali 45 Din; sodrugi v St. Petru na Krasu zbrali 20 lir = 36 Din; trije sodrugi iz Merlebacha v Franciji 25 fr. = 37.50 Din; J. Z., M. Z., A. O. in E. I. po 30 Din skupaj Din 563-50

Po 15 Din darovali: E. T., F. K. Po 10 Din: D. K., J. K., L. K., J. B., F. R., N. S., A. P., F. J., I. O., I. E., J. K., I. F., I. H., I. R., A. B., J. R., I. K., J. O. Po 5 Din: F. B., A. P., S. Č., M. T., I. M., L. S., V. K., A. P., I. G., A. S., F. Š., M. Z., F. M., C. S., M. D., J. Z. Po 4 Din: S. W. skupaj Din 294—

Nab. pole: Zagorje: št. 12 60 Din, št. 13 57 Din, št. 14 64 Din, št. 22 44 Din, št. 23 25 50 Din, št. 24 23 Din, št. 39 60 Din skupaj Din 329-50

Trbovlje: št. 17 100 Din, št. 19 20 Din, št. 20 35 Din, št. 28 30 Din, št. 21 43 Din; Hrastnik: št. 55 a 100 Din skupaj Din 238—

Ptuj: št. 14 5 Din; Križe pri Trziču: št. 7 30 Din, št. 8 28 50 Din; Tržič: št. 9 42 Din, št. 10 95 50 Din; Kranjska gora: št. 72 15 Din skupaj Din 256—

Moste: št. 82 144 Din, št. 44 50 Din, št. 45 5 Din; Novo Mesto: št. 49 15 Din; Črna: št. 20 a 20 Din; Zagorje: št. 32 34 50 Din; Jesenice: št. 3 70 Din; Bohinj: št. 68 31 Din, št. 69 84 Din, št. 70 35 Din, št. 71 62 Din skupaj Din 550-50

Skupaj Din 2320-50

Sodrugi! Obračunajte nemudoma vse nabilne pole za tiskovni sklad „Enotnosti“. Izdali bomo bloke za nadaljno nabiranje. S. kolporterje nujno pozivamo, da obračunajo za izšle 4. številke. Nered v obračunavanju povzroča neredno izhajanje.

Opomin.

Še nekaj sodrugov je, ki še niso obračunali nabilalnih pol „Za svobodo tiska v protest proti policijskemu preganjanju DKL“. Uprava bivšega DKL nas je naprosila, da opomnimo te sodruge, naj nabrani denar takoj odpošljejo na upravo „Enotnosti“.

Poziv.

„Svoboda“ Jesenice nujno poziva vse org. in društva, da poravnajo naročene še neporavnane izkaznice za polovično vožnjo ob priliki razvija prapora. Storit vsi prizadeži svojo dolžnost napram sodružni organizaciji!

Delu čast in oblast

kličem vsem sodrugom na potu v Francijo, kamor moram s trebuhom za kruhom.

Rafael Erjavec, Trbovlje.

Popravek.

V tretji številki „Enotnosti“ je izšel članek „Za socializacijo premogovnikov“ s podnaslovom „Poglavje o zmanjševanju proletariata.“ Ker je podnaslov napačen in ne odgovarja vsebini članka, ga popravljam in se mora glasiti: Poglavje o zmanjševanju zaposlenega industrijskega proletariata. KČ.

Iz uredništva: Dopisi iz Zagorja (M. Č.), Ljubljane (J.), Jesenic (W. T.) prihodnjič. Ostala so za prihodnjo številko tudi poročila iz mednarodnega gibanja. Sodrugi naročniki in kolporterji! Omogočite „Enotnosti“ redno izhajanje z rednim plačevanjem in stalnim nabiranjem tiskovnega sklada.

Vabilo

na JAVNO DISKUSIJO, ki se vrši v petek 24. septembra ob pol 8. uri zvečer v Delavskem domu. Diskusijo sklicujejo skupno JSDS (Bernot), DKL, „Zedinjenje“ in NSS (narodni socialisti), ki so se v „Samoupravnem akcijskem odboru“ združili za boj proti gerentstvu na ljubljanski občini in za izvojevanje občine delavstvu. Na diskusijah se bo razpravljalo o gornjih vprašanjih in problemih občinske politike.

Udeležite se diskusije polnoštevilno.

Naročnikom!

Sodrugi! Današnja številka je zato samo na dveh straneh, ker precejšen del naročnikov še ni izpolnil svoje proletarske dolžnosti in še ni plačal naročnine. Da bo mogel list izhajati redno na štirih straneh, morajo vsi naročniki in kolporterji redno plačevati naročnino. Zamudniki so označeni z rdečo črko d pri naslovu in listu so priložene položnice. Sodrugi zamudniki, pošljite takoj naročnino!

Lastnik, izdajatelj in odgovorni urednik:

Alojz Kusold, Ljubljana-Moste.

Tiska: Tiskarna Jos. Pavliček v Kočevje.